

Boye Brogeland, med hobbyen som jobb

Juni 2014

Vi har tre norske verdensstjerner i bridge. Det er mulig Silla, Espen, Hoffa, Thomas (kanskje enda flere?) blir fornærmet på meg når jeg plasserer Geir Helgemo, Tor Helness og Boye Brogeland i en divisjon over dere andre. Jeg teller resultater når jeg skal vurdere hvem som er de beste og da skiller disse tre seg ut over tid. Motbevis det dere som tør.

Nå er det timer til det braker løs i EM i Kroatia og her får du en liten prat med Boye. I en mail i formiddag forteller han at laget har ankommet Opatija. De går nå utålmodig rundt og venter på åpningsseremonien i kveld, før selve spillinga begynner på søndag. Før IMP'ene begynner å renne inn, kan du bli litt bedre kjent med Flekkefjord og Moi sin store sønn

Hei Boye.

Først vil jeg gratulere dere med plass på landslaget til sommerens EM. Kanskje ingen bombe akkurat, men likevel. Prosessen denne gangen føler jeg har vært mer gjennomtenkt og bevisst enn noen gang. Det satses mer profesjonelt enn jeg har sett på lenge og mange forhold er bra lagt til rette. Selvsagt håper vi alle at dette skal resultere i gode resultater, men det gjenstår å se.

Dere har et liv utenom å være bridgespillere. Det hadde vært fint om du bruker noen linjer på å fortelle om deg som sivil.



Tonje og jeg har nylig fått vårt andre barn, så om det var liten tid til annet enn bridge før Mie ble født, blir det sikkert ikke noe mer fritid framover. Jeg gikk på Norges Handelshøyskole fra 1992 til 1998, avbrutt av et år med militærtjeneste, men det ble mer et bridgestudie enn et økonomistudie, og det har også preget årene siden. Overtok Bridge i Norge i 1999, og har spilt profesjonelt i USA siden 2001. Sammen med Peter Marstrander skriver jeg Dagbladet-spalten, noe vi har gjort siden august 2007.

En interesse utenom bridge er boksing, og allerede midt på 80-tallet begynte jeg å stå opp om natten for å følge direktesendinger fra Las Vegas. På proffoppdrag i USA har jeg fått med meg to tittelkamper live i syndenes by.

Dere har vært med på mer eller mindre av samlingene som har vært/skal være i Lyngdal/Lindesnes, så her får dere svare ut fra forutsetninger. Har dere noen tanker om "treningsopplegget" som har vært denne sesongen? Hva bør man bygge videre på? Innspill om andre faktorer det kan være lurt å spille inn til Vennerød og Røren?

Jeg tror det er viktig å komme sammen for å bygge opp et lag. Både sosialt og bridgemessig har dette mye for seg. Det er få turneringer som tilbyr bedre matching enn om man klarer å samle landslagsspillere til å bryne seg på hverandre. All honnør til Tormod Røren og Gaute Ubostad som har planlagt samlingene og lagt forholdene til rette for at vi landslagsspillere skulle få et best mulig utbytte av dagene på Rosfjord og Lindesnes. Forhåpentligvis klarer man også framover å få til liknende tilbud. Jeg synes det er synd at ikke enda flere har benyttet seg av dette glimrende tilbudet, også de som ikke er i landslagstroppene, men som ønsker å bli bedre bridgespillere.

Ved siden av Tor og Geir er det vel ingen norske bridgespillere som har den samme internasjonale erfaringen som du. Fortell.

Jeg har spilt på landslaget siden 1996 (OL på Rhodos). De første par årene følte jeg ikke at Silla (Erik Sælensminde) og jeg fikk ut potensialet vårt, men med mer erfaring og større selvtillit i det fornemme selskap gjorde vi det bra i hvert eneste mesterskap fra og med EM på Malta i 1999 (med unntak av Malmö-EM i 2004). Etter flere medaljer i EM og VM kom høydepunktet for Silla og meg i Shanghai i 2007 da vi ble verdensmestere sammen med Helgemo–Helness og Grøtheim–Tundal.



Silla og jeg ga oss på topp, og året etter spilte jeg EM med Espen Lindqvist. Vi hadde ikke spilt mer enn tre måneder sammen, men den andre uka av EM var som en drøm; vi toppet butleren og vant EM-gull sammen med Helgemo–Lund (Børre) og Molberg–Aa. Det resultatet var langt mer uventet enn da vi gikk til topps i VM, og er den prestasjonen jeg rangerer høyest i karrieren. Italia hadde dominert turneringen fullstendig det siste tiåret, og så klarte vi mot alle odds å bryte seiersrekken deres og ta Norges første EM-gull!

Jeg setter også mixgullet i åpent EM i 2005 høyt. De tre ekteparene Brogeland, Erichsen og Helness gikk fra seier til seier, og slo til slutt et svensk lag med 2,5 IMP i finalen. Finalen ble imidlertid ikke avgjort før etter en appell på grunn av en feil forklaring av Tonje. Heldigvis fikk ikke motstanderne våre medhold, og seieren kunne feires! Anders, som da var to måneder og ble ammet, luktet champagne i flere dager...

Så til mer bridgeting. Hvis du skal prøve å peke på dine sterke sider som bridgespiller, hva trekker du fram da? I samme avsnitt kan du gjerne si noe om hvor du tror du har ditt største forbedringspotensiale.

Erfaring på toppnivå gjennom snart 20 år er svært verdifullt. Evnen til å få ut mitt beste i de store turneringene er et annet viktig moment. Her må jeg takke landslagsmakkerne mine, Øyvind Saur (på juniorlandslaget), Silla og Espen, som har gjort det lett å få ut potensialet mitt. Et brennende ønske om å henge med i verdenstoppen, og forsøk på å videreutvikle meg som bridgespiller, er andre suksessfaktorer.

Et forbedringspotensial er nok å bli bedre på forberedelser; sove nok, spise riktig, komme i kampmodus, ikke sløse bort for mye tid på nettet og utenomsportslige ting... Dette pleier å fungere greit, men blir nok viktigere og viktigere å ha fokus på etter hvert som man blir eldre (og motstanderne yngre...).



Her fra en tidligere landslagssamling i Lyngdal der vi vanlige fikk utfordre de som skulle spille med flagget på brystet.

Beskjedenhet forbyr meg å fortelle hvem som vant turneringa



Boye har ikke alltid funnet tid til så mange norske turneringer, men der han stiller opp går det ofte bra. Her som seriemester med Frode Nybo som makker for Nord-Trøndelag.

Ditt makkerskap med nåværende makker. Hvor lenge har dere spilt sammen? Hvis du skal trekke fram en side ved makkeren din som du liker spesielt godt, hva vil det bli?

Espen og jeg begynte å spille sammen i mars 2008. Drøye tre måneder senere ble vi europamestere i Pau, og året etter gjorde vi et nytt godt mesterskap da vi kom til kvartfinalen i Bermuda Bowl. Vi fikk også en bra proffkontrakt i USA etter disse resultatene. Fra 2010 til 2012 spilte vi ikke sammen, men har tatt opp igjen makkerskapet det siste halvannet året og har hatt flere gode resultater i USA.



Gode sider hos Espen kunne jeg nevnt i fleng, men skal jeg trekke fram én, må det være hans fantastiske blick for spillet. Det gjelder så vel i spilleføringer som i motspill. Det er et eventyr å spille motspill med Espen, som får med seg alle småkortene som går og har en utrolig oversikt. Det hjelper også at vi har en felles forståelse av hvilke signaler som til enhver tid vil være verdifulle for makker, noe som forenkler mange motspill.

Noen få linjer om system og konvensjoner dere spiller. Sterke sider ved systemet? Hvor aggressiv stil har dere?

Vi spiller at 1 kløver kan være på dobbelton, overføringer på kløveråpning og i konkurransesituasjoner, sterk grand, Multi 2 ruter og 2 major som 8-11. En bra side med systemet er at vi har mye fleksibilitet i mange situasjoner, og kan vise eller spørre om det vi tror er viktig for å komme i rett kontrakt. Vi spiller aggressivt i situasjoner der vi tror det er viktig å hjelpe makker med utspillet. På sperremeldinger og åpninger har vi en offensiv og sonepreget stil, men på ingen måte galematias.

Kan du peke på faktorer du tror vil være avgjørende for å prestere i sommer. (Her håper jeg også GEO og CV har tanker). Å spille god bridge er selvsagt det viktigste, men hvordan kan dere som lag hjelpe hverandre?

For å få et bra resultat vil det være avgjørende at minst to par spiller opp mot sitt beste. Det er mye som kan påvirke dette, men selvtillit og spilleglede er to nøkkelord. For laget som helhet vil det være viktig å beholde en god tone og backe hverandre opp istedenfor å slite på hverandre. Spesielt hvis resultatene uteblir, som i de to foregående mesterskapene, kan dette være en utfordring.



Hva er ambisjonene for EM i Kroatia?

Jeg tror det er fornuftig å fokusere på arbeidsoppgaver kontra resultat, selv om dette høres dørgende kjedelig ut. Hovedmålet til laget er "ett spill om gangen". Klarer vi å gjøre maks ut av hvert eneste spill, så vil resultatene komme. Garantert.

Det nytter ikke å proklamere at vi skal bli blant de seks beste hvis vi ikke gjør jobben ved bordet. Klarer minst to av parene å ta ut sitt beste, tror jeg vi vil være i nærheten av en topp seks-plassering. Monaco og kanskje tre-fire andre lag er på papiret sterkere enn oss, og så tror jeg det er sju-åtte lag som er på høyde med oss. Spiller vi under pari, betyr det en plassering utenfor de ti beste (som i 2010 og 2012), mens en god prestasjon muligens kan gi VM-billett.

Ordet fritt!!

Jeg gleder meg storveis til EM. Nå gjelder det å få litt søvn for å være best mulig forberedt til det som skal skje de neste dagene. Etter frokost i morgen er det spillermøte, og om kvelden går åpningsseremonien av stabelen. Resten av dagen har jeg tenkt å bruke til systemstudie og avklaring av en del posisjoner med Espen (han ankommer i natt sammen med Thomas). Og på søndag er vi i gang!

Hilsen Boye